

Sygn. akt IV P 133/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSR Agata Mularska-Karamon</u>
Protokolant:	Sylwia Rosa

po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2014 r. w Lubinie

na rozprawie sprawy

z powództwa **A. K.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu (...) S.A. w L.**

o ustalenie wypadku przy pracy

I. ustala, że zdarzenie z dnia 10 stycznia 2014 r. jakiemu uległ powód A. K. świadcząc pracę u strony pozwanej w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w L. jest wypadkiem przy pracy,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubinie) kwotę 201,00 zł tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powód był zwolniony.

UZASADNIENIE

Powód A. K. w pozwie skierowanym przeciwko Przedsiębiorstwu (...) S.A. w L. domagał się ustalenia, że zdarzenie z dnia 29.01.2014r., jakiemu uległ świadcząc pracę u strony pozwanej było wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu podał, że wykonując pracę jako górnik strzałowy pod ziemią i dokonując obrywki ręcznej stropu został uderzony odspojonymi bryłami skalnymi w hełm i lewy bark doznając urazu polegającego na ranie czoła i otarciach naskórka. Nadto wskazał, że na skutek uderzenia doznał urazu kręgosłupa szyjnego.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że brak jest związku przyczynowo skutkowego pomiędzy stwierdzonymi u powoda zmianami w kręgosłupie a wypadkiem przy pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. K. wykonując w dniu 29.01.2014 r., pracę jako górnik strzałowy pod ziemią i dokonując obrywki ręcznej stropu został uderzony odspojonymi bryłami skalnymi w hełm i lewy bark doznając urazu polegającego na małym rozcięciu głowy w okolicy czołowej po stronie lewej i otarciach naskórka na przedramieniu lewym oraz grzbietu nosa.

Dowód;- zaświadczenie z punktu pielęgniarskiego, akta powypadkowe. Okoliczności bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Roszczenie powoda oparte zostało o treść art. 189 k.p.c., zgodnie z którym strona może żądać istnienia stosunku prawnego lub prawa jeżeli ma w tym interes prawny. W ocenie Sądu ustalenie czy zdarzenie było wypadkiem przy pracy wiąże się z możliwością dochodzenia szeregu roszczeń o charakterze majątkowym, które na dzień wyrokowania w przedmiocie istnienia wypadku przy pracy nie zaistniały. Zatem po stronie powoda istniał interes prawny w ustaleniu, że zdarzenie było wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dn. 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych za wypadek przy pracy rozumie się zdarzenie nagle spowodowane przyczyną zewnętrzną powodującą uraz mające związek z pracą.

Strona pozwana kwestionowała istnienie przyczyny zewnętrznej wypadku oraz jego związku z pracą. Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się przede wszystkim na aktach powypadkowych oraz oświadczeniach stron, co do doznanych przez powoda urazów w postaci otarć naskórka i rozcięcia naskórka.

Na podstawie bezspornego stanu faktycznego, co do zaistnienia zdarzenia i stwierdzonych na punkcie pielęgniarskim urazów w ocenie Sądu zdarzenie z dnia 1.06.2013r. należało uznać za wypadek przy pracy. Zdarzenie w postaci oberwania się warstwy przystropowej – bryły skalnej, która następnie uderzyła powoda było nagłe, spowodowane przyczyną zewnętrzną, powodującą uraz, mające związek z pracą. Spowodowany uraz, jak wynika z dokumentacji powypadkowej to stłuczenia i otarcia naskórka okolicy przedramienia lewego, barku i nosa a także rozcięcie głowy w okolicy czołowej.

W tym sanie rzeczy zdaniem Sądu wystarczającym było aby ustalić, że zdarzenie miało cechy wypadku przy pracy.

Ewentualne dalsze urazy związane ze zgłaszanymi przez powoda dolegliwościami ze strony kręgosłupa, w związku z powyższymi ustaleniami, pozostawały bez wpływu na rozstrzygnięcie. Z tych względów oddalono w tym zakresie wnioski dowodowe.

W oparciu o powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach z punktu drugiego sentencji wyroku znajduje swe oparcie w art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 219, poz. 1872).

Zaś orzeczenie o kosztach z punktu III znajduje swe oparcie w treści art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych